

[Ømann.]

terne med, hvor der virkelig er tale om arbejdsfri indkomster.

Afskrivningerne — ja, der kommer en mærkelig inddeling af befolkningen: de, som køber for under 1 mill. kr., er hædersmænd; hvis de køber for mellem 1 og 4 mill. kr., er de slemme, så er det dem, der vil spekulere, men hvis de køber for større beløb end 4 mill. kr., så er de igen de gode samfundsstøtter, så er det de værdifulde rederier, det drejer sig om, og så kan de afskrive igen for fuld udblæsning. Man kan spørge, om man rammer rigtigt, og man kan spørge, om man overhovedet rammer. Det kan vi jo tale lidt om i udvalget.

Lad mig i øvrigt bemærke, at man ikke kan komme disse misbrug effektivt til livs, for de ligger bare ikke på det smalle felt, som man her har udpeget. De ligger meget, meget mere generelt. Det, det drejer sig om, er den store ekstra skattebyrde, som de folk får, der ikke kan udnytte disse afskrivninger af forskellig art. Det er det, der er problemet, retfærdighedsproblemet, i alt dette her, og så det rent principielle problem, at disse afskrivninger overhovedet ikke egner sig til at uddele statsstøtte. Men det er det, der foregår. Hvis de statsmidler, som forskellige private får ad disse afskrivningskanaler, skulle bevilges oppe i finansudvalget, tror jeg nu nok, de fleste ville medgive mig, at man under hensyn til de perspektivplanbetragtninger, man nu vil ind på osv., nok ville vælge en noget anden fordeling af støtten end den, vi faktisk nu har. Det er heller ikke ligefrem nogen forenkling, disse regler lægger op til.

Men den sidste mus, bjerget har barslet, er dog vel nok den ynkeligste. Det er den om medarbejderaktierne. Der blev talt vældig pænt om arbejdspladsdemokrati i efteråret, da man omtalte de forskellige lovforslag, der ville komme, men det blev åbenbart ved sympatien. Man kan spørge: kan der gro nogen som helst medbestemmelsesret af, skabes noget som helst bedre klima ved sådanne friaktiearrangementer? Jeg tror det ikke. Lovforslaget efterlader i det hele det indtryk, at selskaberne også skal kunne bruge medarbejdernes sparepenge.

Dette her er småkradserier, som man vel ikke kan have noget særligt imod, men man kan heller ikke tage dem særlig højtideligt.

Sigsgaard: Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om det lovforslag, der drejer sig om afskrivningerne, og lige minde om, at jeg flere gange har advaret imod den tendens, der har været i det meste af pressen og også hos, skal vi sige den øvrige opposition her i folketinget, specielt socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, til ret ensidigt at kritisere coasterafskrivningerne, kritisere det, man kalder trusserederiernes virksomhed. Jeg har advaret imod det, idet jeg har sagt, at dette er en poppet argumentation, og jeg har forudsagt, at det ville resultere i et poppet og betydningsløst indgreb. Jeg skal tillade mig at citere mig selv fra den 4. december her i folketinget — sp. 1969 i Folketingstidende:

„Jeg vil meget advare imod, at man også her i folketinget hopper på den populære idé med at indskrænke snakken om afskrivningsregler til en snak om disse trusserederier. Det er trods alt kun en mindre del af området. Jeg tror, det ender med — også hr. Ømann var inde på det — at det eneste, vi får gjort ved disse ting, er, at regeringen griber ind lige på det punkt, som den selvfølgelig godt ved er en detalje, og dermed håber at have lukket munden på kritikerne på dette område.“

Det er lige præcis, hvad der er sket. Sjældent har jeg i hvert fald været i stand til at forudsige en udvikling så nøje som i dette tilfælde, og sjældent beklager jeg det så dybt, at det i så høj grad kom til at passe. For det er jo et betydningsløst lovforslag, der her ligger på bordet om coasterafskrivningerne, og det er gennempoppet. Jeg forstår godt, at man syntes, man var nødt til at komme med noget. Utilfredsheden rundt omkring med det voldsomme skattetryk, det store skattesnyderi og så alle de fiduser specielt på afskrivningsområdet var så stor, at man syntes, man ville gøre et eller andet, og det er så det, man siger at man har gjort nu.

Jeg vil gerne også henvise til de forslag, som vi har fremsat her i folketinget, for vi har nemlig ikke indskrænket os til at kritisere afskrivningsreglerne og kritisere regeringens politik, men vi har stillet konstruktive forslag til en anden politik. Vi har foreslået, at alle forskudsafskrivninger afskaffes, og at skibsområdet i øvrigt beskattes lige-